

7.000 души. Фридрихъ не ги прѣслѣдвалъ и останалъ при Часлау и Колинъ. Въ сѣщото време князь Лобковичъ съ 7.000 австрийски войски тръгналъ отъ Будвейсъ къмъ Фрауенбургъ и обсадилъ този градъ; но, при приближението на Бролио, снелъ обсадата и взелъ да отстѣпва обратно къмъ Будвейсъ. Бролио го прѣслѣдвалъ и, като настигналъ въ планинската тѣснина при Сахе (Sahe) артилергарда му, разбилъ го съвършено.

Като се нуждаялъ вече отъ срѣдства за продължение на войната и като видѣлъ, колко малко можало да се облѣга на съдѣйствието на съюзниците си, Фридрихъ, възползванъ отъ одържания успѣхъ надъ австрийцитѣ, прѣдложилъ на Мария-Терезия отдѣленъ миръ. Мария-Терезия, като искала по скоро да се избави отъ най опасния отъ враговетѣ си, по необходимостъ се съгласила на тѣжкитѣ и даже унижителни за Австрия условия на този миръ. Въ юний 1742 година въ Бреславль билъ сключенъ мира, по който глацското графство, долня и горня Силезия, съ исключение на тешенското, тропшауското и иегерндорфското княжество, и земитѣ, лѣжащи по дѣсната страна на р. Оппа, били отстѣпени на Прусия, а послѣдната въ замѣна на това взела върху себѣ си исплащанието на Англия 1.700.000 талера държавенъ дългъ на Австрия, обезпеченъ отъ доходитѣ на Силезия. Въ края на годината къмъ този миръ се присъединила Саксония, а ханноверския курфюрстъ (английския кралъ Георги II) сключилъ съ Фридриха приятелски договоръ.

Като свършила войната съ Прусия, Австрия отново обърнала всичкитѣ си сили противъ французитѣ, баварцитѣ и испанцитѣ. Лотарингския принцъ Карлъ, като съсредоточилъ австрийскитѣ войски въ Бо-

хемия, блокиралъ Прага и въ нея маршала Бролио съ цѣлата французска армия. Малебуа съ 40-хилйадната си армия тръгналъ отъ Вестфалия за Бохемия на помощъ на армията на Бролио. Но лотарингския принцъ, като оставилъ частъ отъ войскитѣ си прѣдъ Прага, съ останалитѣ отишълъ срѣщу него и не само го задържалъ, но, при съдѣйствието на Кевенхюлера, който дошълъ съ главнитѣ си сили отъ Бавария въ Бохемия, даже принудилъ Малебуа да отстѣпи въ Бавария, гдѣто и се съединилъ съ баварската армия на Секкендорфа. Слѣдъ това австрийцитѣ продължавали блокадата на Прага. Наскоро въ французската армия се появилъ голѣмъ гладъ, болѣсти и смъртностъ. Бролио, като оставилъ въ Прага маршала Беллиля съ 22.000 души, отишълъ въ Бавария. Беллиль, въпрѣки глада, нуждата и болѣститѣ, които достигнали до крайна степенъ, държалъ се въ Прага дори до декемврий 1742 година, но най послѣ, като понесълъ голѣма загуба и като не билъ въ състояние да се държи по вече въ Прага, излѣзълъ отъ нея нощемъ и успѣлъ да се промъкне къмъ Егеръ, а отъ тамъ въ Бавария, макаръ съ много голѣмъ трудъ и съ незначителенъ вече брой войска (9.000 души). Слѣдъ оттѣгляването на французитѣ, австрийцитѣ заели Прага и цѣла Бохемия.

Отъ друга страна, Мюнхенъ и почти цѣла Бавария били тѣй сѣщо въ властта на австрийцитѣ. Макаръ въ май херцога д'Аркуръ (d'Harcourt), като прѣминалъ съ единъ корпусъ французски войски прѣзъ Рейнъ и като се съединилъ съ пфалскитѣ и хессенскитѣ войски, влѣзълъ, всичко съ 26.000 души, въ Бавария и истикалъ отъ нея австрийцитѣ, но послѣднитѣ, усиленъ съ подкрѣпления, къмъ края на годината заели цѣла Бавария. Като билъ много по силенъ